

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 75 0 P 000544 16 Rev 2
Banjaluka: 30.6.2016. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Stake Gojković, kao predsjednika vijeća, te Senada Tice i Tanje Bundalo, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja P.V. iz Š., ..., zastupanog po punomoćniku M.P., advokatu iz B., ..., protiv tuženog M.G. iz Š., ..., zastupanog po punomoćniku J.T., advokatu iz B., ..., radi utvrđivanja vlasništva i predaje u posjed, vrijednost predmeta spora 10.001,00 KM, odlučujući o reviziji tužitelja izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj: 75 0 P 000544 15 Gž od 25.12.2015. godine, na sjednici održanoj 30.6.2016. godine, donio je

RJEŠENJE

Revizija se odbacuje.

Odbija se zahtjev tuženog za naknadu troškova postupka, na ime sastava odgovora na reviziju, u iznosu od 1.053,00 KM.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Mrkonjić Gradu broj: 75 0 P 000544 13 P 2 od 26.5.2015. godine, odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

“Utvrđuje se da je tužitelj P.V. na osnovu ugovora o kupoprodaji broj Ov-15194/7 od 11.10.2007. godine, stekao pravo vlasništva i posjeda sa 1/1 dijela na nekretninama koje se nalaze u Š., u ..., označenim po katastarskom operatu novog premjera kao k.č. 845, površine 234 m², upisane u list nepokretnosti broj 100 K.O. Š. i dijelu k.č. 844 u površini od 238 m², upisane u list nepokretnosti broj 135 K.O. Š. (a koje su po starom premjeru bile označene kao k.č. 7/56 ukupne površine 475 m², upisane u p.l. 550 K.O. Š., i to kuća i zgrada površine 115 m², i dvorište površine 360 m²,) što je tuženi dužan priznati i trpiti da se tužitelj na osnovu ove presude upiše kod Republičke uprave za ... B.L., PJ Š., kao vlasnik i posjednik sa 1/1 dijela na predmetnim nekretninama.

Obavezuje se tuženi M.G. da tužitelju P.V. preda u posjed slobodan od lica i stvari zauzeti dio zemljišta u površini od 272 m², označen po katastarskom operatu novog premjera kao dio k.č. 844 u površini od 238 m² upisane u list nepokretnosti broj 100 K.O. Š., i dio k.č. 845 u površini od 34 m², upisane u List nepokretnosti broj 135 K.O. Š., koji je zauzeti dio zemljišta označen na dopunskoj skici lica mjesta broj 1 vještaka geodetske struke koji je sastavni dio ove presude (što je po starom premjeru odgovaralo dijelu k.č. 7/56 upisane u P.l. 550 K.O. Š.), te se obavezuje tuženi M.G. da poruši građevinski objekat izrađen na dijelu zauzetog zemljišta tužitelja P.V. i vrati predmetno zemljište tužitelju u stanje u kojem je bilo prije izgradnje, sve u roku od 30 dana i pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Tuženi je dužan trpiti da se izvrši cijepanje k.č. 844 upisane u list nepokretnosti broj 135 K.O. Š., koja će dobiti posebnu topografsku oznaku i na kojoj će se tužitelj u površini od 238 m², kod Republičke uprave za ... B.L. PJ Š. upisati kao vlasnik i posjednik sa 1/1 dijela.”

Obavezan je tužitelj da tuženom nadoknadi troškove postupka u iznosu od 9.600,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od presuđenja do konačne isplate, u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude, dok je u preostalom dijelu preko dosuđenog iznosa ovaj zahtjev odbijen.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Banjaluci broj: 75 0 P 000544 15 Gž od 25.12.2015. godine, žalba tužitelja je odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Tužitelj revizijom pobija drugostepenu odluku zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija usvoji, pobijana odluka preinači i tužbeni zahtjev usvoji ili da se ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje.

Tuženi u odgovoru predlaže da se revizija odbije i tužitelj obaveže na naknadu troškova postupka, na ime sastava odgovora, u iznosu od 1.053,00 KM.

Revizija nije dozvoljena.

Predmet spora je zahtjev tužitelja kako je naveden u izreci prvostepene presude.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj: 61/13), koji je stupio na snagu 27.07.2013. godine (član 109.), izmjenjena je odredba člana 237. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07 i 49/09), tako što je propisano da revizija nije dozvoljena ako vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude ne prelazi 30.000,00 KM, a u privrednim sporovima 50.000,00 KM.

Stavom 3. istog člana propisano je da stranke, u slučajevima kada revizija nije dozvoljena, mogu podnijeti reviziju protiv drugostepene presude ako odluka o sporu ovisi o rješenju nekog materijalnopravnog ili procesnopravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, a naročito: a) ako o tom pitanju revizijski sud još nije zauzeo shvaćanje odlučujući o pojedinim predmetima ili na sjednici odjeljenja, a riječ je o pitanju o kojem postoji različita praksa drugostepenih sudova, b) ako je o tom pitanju revizijski sud već zauzeo shvaćanje, ali je odluka drugostepenog suda zasnovana na shvaćanju koje nije podudarno sa tim shvaćanjem i c) ako je o tom pitanju revizijski sud već zauzeo shvaćanje i presuda drugostepenog suda se zasniva na tom shvaćanju, ali bi, uvažavajući razloge iznesene tokom prethodnog prvostepenog i žalbenog postupka, zbog promjene u pravnom sistemu uvjetovane novim zakonodavstvom ili međunarodnim sporazumima, te odlukom Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, Evropskog suda za ljudska prava, trebalo da se preispita sudska praksa.

Saglasno stavu 4. člana 237. ovog Zakona, u reviziji koja se podnosi pozivom na stav 3. ovog člana, stranka treba da jasno naznači pravno pitanje zbog koga je podnijela reviziju, uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koji se na njega odnose, te izloži razloge zbog kojih smatra da je ono važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Kada se tužbeni zahtjev ne odnosi na novčani iznos, kao što je to u konkretnom slučaju, mjerodavna je vrijednost predmeta spora koju tužitelj naznači u tužbi (član 321. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13- u daljem tekstu: ZPP).

U konkretnom slučaju, prvostepena presuda u ovoj pravnoj stvari donesena je 26.5.2015. godine, nakon što su navedene izmjene stupile na snagu, iz kog razloga se pravo na izjavljivanje revizije ima cijeliti prema cenzusu od 30.000,00 KM.

Podnoseći tužbu prvostepenom sudu 3.12.2007. godine, tužitelj je vrijednost predmeta spora označio u iznosu od 10.000,00 KM, da bi u kasnijem toku postupka istu označio u iznosu od 10.001,00 KM, što je manje od propisanog cenzusa, pa je, iz tog razloga, revizija nedozvoljena.

U izjavljenoj reviziji revident se nije pozvao na odredbu člana 237. stav 3. ZPP, pa se ovaj sud nije ni mogao upustiti u ocjenu da li odluka o sporu zavisi od rješenja nekog materijalnopravnog ili procesnopravnog pitanja važnog za obezbjeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Zahtjev tuženog za naknadu troškova revizionog postupka u iznosu od 1.053,00 KM nije osnovan, jer dati odgovor nije bio neophodan za vođenje parnice (član 387. stav 1. ZPP) i jer se u njemu iznose činjenice i pravna shvatanja koja je tuženi već iznosio tokom postupka.

Temeljem odredbe člana 237. stav 2. u vezi sa odredbama člana 247. stav 1. i člana 456. a) ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsjednik vijeća:
Staka Gojković

Za tačnost otpravka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić